

Innst. O. nr. 54

(2008–2009)

Innstilling til Odelstinget fra kommunal- og forvaltningskomiteen

Ot.prp. nr. 26 (2008–2009)

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om lov om endringer i utlendingsloven (krav om at referansepersoner må ha fire års arbeid eller utdanning i Norge for at søkeren skal ha rett til familieetablering)

Til Odelstinget

SAMMENDRAG

Arbeids- og inkluderingsdepartementet legger i proposisjonen fram forslag om lov om endringer i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) og lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven).

Departementet foreslår at det innføres en hovedregel om at referansepersoner som har opphold på humanitært grunnlag, flyktningstatus eller opphold gjennom regelverket om familieinnvandring, må ha fire års arbeid eller utdanning i Norge for at det skal kunne innvilges familieetablering. Formålet er å redusere ankomsten av asylsøkere til Norge som ikke oppfyller vilkårene for beskyttelse, og å virke som et incentiv til å ta arbeid og utdanning.

Forslaget er en oppfølging av at Regjeringen 3. september 2008 fremmet 13 tiltak for å stramme inn asylpolitikken. Bakgrunnen var at Norge, ved siden av Nederland, på det tidspunktet hadde hatt den største økningen av asylkomster i Europa i 2008. Det var per september 2008 kommet mer enn dobbelt så mange asylsøkere som på samme tid i 2007. 60 pst. av søkerne fikk avslag. En av forklaringene på de høye ankomsttallene, er utviklingen i asylsøkernes hjemland. En annen forklaring som synes å ha stor betydning for fordelingen av asylsøkere mellom uli-

ke europeiske land, er hvordan norsk asylpolitikk oppfattes utad.

Tiltaket er av en slik art at det må sendes på alminnelig høring og gjennomføres ved lov. Når det gjelder familieetablering, ble et lignende forslag sendt på høring 12. oktober 2006. Departementet anser derfor at det ikke er behov for å sende denne delen av forslaget på høring på nytt. Forslaget om familieetablering fremmes derfor i herværende proposisjon på bakgrunn av høringen fra 2006. Når det gjelder forslaget om familiegjennforening, vil dette sendes på høring og deretter fremmes for Stortinget i et eget lovforslag på et senere tidspunkt.

Forslaget i proposisjonen bygger på forslag nr. 3 i høringsbrevet av 12. oktober 2006 (heretter: 2006-forslaget), men kriteriene er mindre skjønnspreget og mer forutsigbare, samt enklere å praktisere og kontrollere. Det er videre foretatt noen endringer som følge av at formålet med forslaget er endret (herværende forslag er ikke begrunnet med bekjempelse av tvangsekteskap). Endringene innebærer hovedsakelig oppmykninger av 2006-forslaget:

- målgruppen snevres inn fra å gjelde alle referansepersoner til bare å gjelde referansepersoner med opphold på visse grunnlag
- beregningen av fireårsperioden er mer fleksibel (det stilles ikke krav om at arbeidet/utdanningen må ha pågått sammenhengende og umiddelbart før søknaden om familieetablering behandles).

På den annen side, vil herværende forslag også innebære noen innstramninger for de som faller innenfor målgruppen, sammenlignet med 2006-forslaget:

- vilkåret oppheves ikke ved 26–28-års alder, slik 2006-forslaget la opp til
- vilkåret vil også omfatte familieetablering med

barn, mens 2006-forslaget bare omfattet familieetablering med ektefelle eller samboer.

Fireårskravet vil som regel bare få betydning i forhold til barn, når en herboende utenlandsk mann får barn med en utenlandsk kvinne som ikke er bosatt i Norge, etter at han ankom Norge.

Endringene er utdypet nærmere i proposisjonen.

Kravet om fire års arbeid/utdanning vil komme i tillegg til underholdskravet. Når fireårskravet er oppfylt, må altså også underholdskravet oppfylles før familieetablering kan innvilges. Når det skjerpede underholdskravet trer i kraft, vil dette blant annet innebære at referansepersonen må ha hatt en årsinntekt på kr 215 000 det siste året, samt kunne sannsynliggjøre å ha en slik inntekt også fremover i tid (som regel i ett år). Referansepersonen kan heller ikke ha mottatt sosialhjelp det siste året.

KOMITEENS MERKNADER

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, lederen Tore Hagebakken, Saera Khan, Inger Løite, Tom Strømstad Olsen og Arild Stokkan-Grande, fra Fremskrittspartiet, Per-Willy Amundsen, Åge Starheim og Ib Thomsen, fra Høyre, Bent Høie og Torbjørn Røe Isaksen, fra Sosialistisk Venstreparti, Rolf Reikvam, fra Kristelig Folkeparti, Bjørg Tørresdal, fra Senterpartiet, Anna Ceselie Brustad Moe, og fra Venstre, Vera Lysklætt, viser til Regjeringens forslag om lov om endringer i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) og lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven). Komiteen ser at forslagene vil medføre at det som hovedregel legges til grunn at referansepersoner som har opphold på humanitært grunnlag, flyktningstatus eller opphold gjennom regelverket om familieinnvandring, må ha fire års arbeid eller utdanning i Norge før det skal kunne innvilges familieetablering.

Komiteen registrerer videre Regjeringens bakgrunn og begrunnelse for endringene. Dette er dels ut fra at det etter Regjeringens syn er påkrevet med tiltak for å redusere ankomsten av asylsøkere til Norge som ikke oppfyller vilkårene for beskyttelse. Samtidig mener Regjeringen at endringene også vil bidra til å styrke integreringsmessige incentiver gjennom utdanning og arbeid.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet,

Høyre og Senterpartiet, deler dette synet og mener således det er nødvendig med tiltak for å redusere ankomsten av asylsøkere til Norge som ikke oppfyller vilkårene for beskyttelse, samtidig som integreringsmessige incentiver bør styrkes. Flertallet slutter seg derfor til de endringer av utlendingsloven som foreslås i proposisjonen.

Flertallet viser til at forslagene fremmes i proposisjonen på bakgrunn av en høring vedrørende tilsvarende forslag som ble sendt ut 12. oktober 2006. Flertallet har merket seg at det i forbindelse med spørsmål nr. 2 i høringsbrevet fremkom at det alternativet som ligner mest på herværende forslag hadde bredest støtte blant høringsinstansene.

Flertallet konstaterer at lovendringen ligger godt innenfor de relevante internasjonale konvensjoner Norge er forpliktet av, herunder Den europeiske menneskerettskonvensjon (EMK), Flyktningkonvensjonen (som ikke berører familieetablering) og Barnekonvensjonen.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet legger derfor til grunn at unntak av "særlige grunner", som det refereres til i forslag til ny § 9 a tredje ledd i utlendingsloven av 1988 samt forslag til ny § 40 a andre ledd i utlendingsloven av 2008, kun kommer til anvendelse i de tilfeller hvor Norge er forpliktet til å gjøre unntak fra vilkåret om 4 års arbeid eller utdanning for å unngå at et vedtak kommer i strid med våre internasjonale forpliktelser.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Høyre og Senterpartiet støtter Regjeringens forslag om at det også kan gjøres unntak i visse tilfeller ut over der Norge er internasjonalt forpliktet til å gjøre unntak. I saker hvor det foreligger spesielle omstendigheter, må det alltid foretas en skjønnsmessig vurdering. Disse medlemmer går ikke inn for å avgrense utlendingsmyndighetenes skjønn til bare å skulle omfatte tilfeller hvor Norge er forpliktet til å gjøre unntak. Utlendingsmyndighetene bør også kunne gjøre unntak i andre tilfeller dersom særlige grunner foreligger.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Høyre og Senterpartiet, ser at Regjeringen i proposisjonen legger opp til at deltakelse i introduksjonsprogram etter introduksjonsloven skal regnes som fulltidsarbeid og dermed komme til fratrekk for kravet om 4 års arbeid eller utdanning. (Flyktninger, utlendinger med opphold på humanitært grunnlag og familiemedlemmene til disse, har rett og plikt til å delta i introduksjonsprogram, jf. introduksjonsloven.)

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener at det er vanskelig å se at dette er særlig velbegrunnet all den tid introduksjonsordningen er en obligatorisk ordning som ikke stiller krav til den enkeltes vilje til integrering. Selv om dette ikke kan sies å være i konflikt med målsettingen om å redusere ankomsten av asylsøkere som ikke oppfyller vilkårene for beskyttelse, kan disse medlemmer ikke se at dette vil skape bedre integreringsmessige incentiver, da man i denne sammenhengen i realiteten reduserer kravet om arbeid og utdanning til to år. Det er derfor disse medlemmers syn at deltakelse i introduksjonsprogram etter introduksjonsloven ikke skal regnes som fulltidsarbeid i forbindelse med kravet om fire års arbeid eller utdanning.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet støtter Regjeringens forslag om at introduksjonsprogram etter introduksjonsloven skal regnes som fulltidsarbeid etter bestemmelsen. Dersom introduksjonsprogram ikke skal regnes som fulltidsarbeid, vil det for mange i målgruppen innebære at fireårskravet i realiteten blir et seksårskrav, siden de ikke kan begynne å oppfylle fireårskravet før de har gjennomført det inntil toårige introduksjonsprogrammet. Disse medlemmer mener dette ville være urimelig strengt å innføre som en hovedregel. Disse medlemmer mener videre at introduksjonsprogrammet har et innhold som gjør det helt naturlig å likestille med arbeid eller utdanning i forhold til fireårskravet. Videre er formålet med introduksjonsprogrammet, jf. introduksjonsloven § 1, sammenfallende med fireårskravets formål om deltakelse i arbeidslivet, og introduksjonsprogrammet bør også av denne grunn regnes som arbeid etter bestemmelsen. Disse medlemmer mener også det blir urimelig å se bort fra introduksjonsprogrammet, med den begrunnelse at programmet "ikke stiller krav til den enkeltes vilje til integrering". Som nevnt, vil en slik forståelse i realiteten innebære at referansepersoner som har plikt til deltakelse i introduksjonsprogram, må være i en arbeidsliknende situasjon (introduksjonsprogrammet) i inntil to år lenger enn personer som ikke har plikt til å delta. En slik tilleggstid ville måtte bygge på en forutsetning om at personer som deltar i introduksjonsprogram, ikke har en vilje til integrering. Det er ikke grunnlag for å påstå dette.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Høyre og Senterpartiet, viser til unntaket fra fireårskravet i ny § 9 a annet ledd bokstav d i utlendingsloven av 1988, samt § 42 annet ledd bokstav c i utlendingsloven av 2008, når søkeren er barn født i ri-

ket og søknaden er fremmet innen ett år etter fødselen. Flertallet legger til grunn at hensynet til barnets beste i praksis vil bety at barnet følger moren dersom ikke sterke grunner taler mot det.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener at selv om regelen ikke gjør forskjell på kvinnen eller mannen, må det ansees å være i barnets interesse at det blir hos moren, også i de tilfeller hvor far er referansepersonen og mor ikke har lovlig opphold i Norge.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre og Senterpartiet støtter Regjeringens forslag om unntak fra fireårskravet når søkeren er barn født i riket og søknaden er fremmet innen ett år etter fødselen. Flertallet mener foreldrene er nærmest og best skikket til å avgjøre hvor barnet skal bo.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at Regjeringen i proposisjonen varsler at den vil komme tilbake til Stortinget med forslag om at referansepersoner som har opphold på humanitært grunnlag må ha fire års utdanning eller arbeidserfaring i Norge for at det skal kunne innvilges familiegjenforening, og legger til grunn at Stortinget gis mulighet til å behandle en slik proposisjon i inneværende periode.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre har registrert at ankomsten av asylsøkere som ikke oppfyller vilkårene for beskyttelse så langt ikke har blitt påviselig påvirket av de 13 tiltakene Regjeringen fremmet 3. september 2008 for å stramme inn asylpolitikken. Tvert om ser antallet asylsøkere ut til å holde seg stabilt høyt. Disse medlemmer viser videre til proposisjonens vurdering av lovendringenes økonomiske og administrative konsekvenser (kap. 8) hvor det fremkommer følgende:

"Forslaget vil sannsynligvis medføre en viss reduksjon i antall innvilgelser av søknader om familieetablering, men det er vanskelig å si noe om omfanget av reduksjonen. Det er imidlertid nærliggende å tro at reduksjonen vil bli så liten at det ikke vil gi grunnlag for å endre noen budsjetttrammer som følge av dette."

Etter disse medlemmers syn er det derfor åpenbart at tiltakene ikke er tilstrekkelige for å møte det høye antallet asylsøkere som ikke oppfyller vilkårene for beskyttelse, noe som i realiteten også vedgås fra Regjeringens side. Disse medlemmer ser derfor behov for ytterligere innstramninger på området og ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med flere tiltak så snart det lar seg gjøre.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Venstre mener det foreslåtte tiltaket er en urimelig innstramning. Det er mange som får oppholdstillatelse fordi de har behov for beskyttelse, men som ikke oppfyller vilkårene i flyktningekonvensjonen. Disse medlemmer mener også at det er urimelig for de som får en "vanlig" humanitær tillatelse på grunn av sykdom o.l. De er ikke blant de som står sterkest på arbeidsmarkedet og har større problemer enn andre med å skaffe seg en jobb eller studieplass. Disse medlemmer viser til at tiltaket sannsynligvis er strengere enn EUs familiegjenforeningsdirektiv, noe som betyr at Norge legger seg på en strengere og mindre liberal linje enn resten av Europa. Tiltaket vil i praksis innebære minst 6 års atskillelse fra familie, når man tar saksbehandlingstid for søknader om asyl og familiegjenforening med i betraktning.

Disse medlemmer støtter ikke lovforslaget.

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at departementet ikke ser behov for å sende forslaget om kravene knyttet til familieetablering på alminnelig høring. Dette begrunnes med at et "lignende forslag" ble sendt på høring 12. oktober 2006. Disse medlemmer vil påpeke at daværende forslag handlet om tiltak mot tvangsekteskap. Daværende forslag gjaldt dessuten tre års botid, studie eller arbeidstid. Nåværende forslag gjelder fire år, hele formålet med forslaget er endret og det innebærer også strengere vilkår. Disse medlemmer mener det er vesentlige endringer i forslaget siden det var ute på høring i 2006. Disse medlemmer mener derfor at forslaget skulle vært sendt ut på ny høring, og mener det er meget kritikkverdig at så ikke har skjedd.

Disse medlemmer viser til at Advokatforeningen i brev til komiteen, datert 2. februar 2009, har uttalt følgende:

"Av rettsikkerhetsmessige grunner beklager Advokatforeningen at loveendringen ikke er utredet nærmere og sendt på ordinær høring. Lovendringen reiser problemstillinger som etter loven bør sendes på høring."

Disse medlemmer viser til departementets vurdering under kapittel 7 i proposisjonen om at endringene hovedsakelig innebærer oppmykninger av det såkalte 2006-forslaget. Det henvises til at fireårsperioden er mer fleksibel fordi det ikke stilles krav om at arbeidet/utdanningen må ha pågått sammenhengende og umiddelbart før søknaden om familieetablering behandles. Så lenge underholdskravet kommer i tillegg fremstår en slik "oppmykning" svært irrelevant. Det innebærer blant annet at referanseperson må ha hatt en årsinntekt på 215 000 kroner det siste året. Altså ikke særlig fleksibelt.

Disse medlemmer har merket seg at formålet med tiltakene er å redusere ankomsten av asylsøkere til Norge som ikke oppfyller vilkårene for beskyttelse, og å virke som et incentiv til å ta arbeid og utdanning. Et bedre incentiv til arbeid og utdanning må være å gi familiegjenforente og etablerte rett, og eventuelt plikt til en form for introduksjonsordning.

Disse medlemmer setter spørsmålsteget ved formålet om å redusere ankomsten av asylsøkere til Norge. Under kapittel 8 i proposisjonen, om økonomiske og administrative konsekvenser, står det at:

"Det er nærliggende å tro at reduksjonen vil bli så liten at det ikke vil gi grunnlag for å endre noen budsjetttrammer som følge av dette."

Disse medlemmer er svært kritisk til den dramatiske innskrenkingen av retten til familieliv for mennesker som har allerede fått opphold i landet på ulike grunnlag, og at dette brukes som et middel for å hindre at asylsøkere med ubegrunnede søknader kommer til Norge. Dessuten regner Regjeringen ikke en gang med at forslaget vil få økonomisk konsekvenser. Det kan ikke tolkes på annen måte enn at man ikke regner med å få reduserte tallet på slike asylsøkere. Det fremstår uforståelig at det innføres tiltak som man på forhånd regner med ikke vil oppfylle hovedformålet med innføringen.

Disse medlemmer viser til at det i økonomiske nedgangstider ofte er innvandrere som mister jobben sin først. Med det foreliggende forslaget vil vedkommende bli straffet dobbelt. I tillegg til å miste jobben, som er et økonomisk tap, vil vedkommende fratras muligheten til å etablere familieliv som krever at vilkår for familieetablering (eller gjenforening) er oppfylt.

KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Odelstinget til å gjøre følgende

vedtak til lov

om endringer i utlendingsloven (krav om at referansepersoner må ha fire års arbeid eller utdanning i Norge for at søkeren skal ha rett til familieetablering)

I

I lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) gjøres følgende endringer:

§ 9 første ledd skal lyde:

De nærmeste familiemedlemmene til norsk eller nordisk borger som er bosatt i riket eller til utlending

som har eller får lovlig opphold i riket med arbeidstillatelse eller oppholdstillatelse uten begrensninger, har etter søknad rett til arbeidstillatelse eller oppholdstillatelse dersom det ikke foreligger omstendigheter som nevnt i § 8 første ledd nr. 3. *Det er et vilkår at referanseperson som omfattes av § 9 a, fyller de der fastsatte vilkår.* Som hovedregel må underholdet være sikret. Kongen kan gi nærmere regler ved forskrift.

Ny § 9 a skal lyde:

§ 9 a Krav til referansepersonen om fire års arbeid eller utdanning i Norge

Det er et vilkår for oppholds- eller arbeidstillatelse etter § 9 at referansepersonen har arbeidet eller tatt utdanning i Norge i fire år, når referansepersonen har

- a) asyl, jf. §§ 17 og 18,*
- b) oppholds- eller arbeidstillatelse etter innreisetillatelse som overføringsflyktning, jf. § 22 fjerde ledd,*
- c) kollektiv beskyttelse i en massefluktsituasjon, jf. § 8 a,*
- d) oppholds- eller arbeidstillatelse på grunn av sterke menneskelige hensyn eller særlig tilknytning til riket, jf. § 8 annet ledd,*
- e) oppholds- eller arbeidstillatelse som familiemedlem, jf. §§ 9 og 8 annet ledd, eller*
- f) bosettingstillatelse på grunnlag av tillatelsene nevnt i bokstav a–e, jf. § 12.*

Vilkåret i første ledd gjelder ikke når

- a) søkeren og referansepersonen har levd i et etablert samliv før tidspunktet for referansepersonens innreise i riket,*
- b) søkeren og referansepersonen har levd i et etablert samliv i Norge mens begge har hatt oppholds- eller arbeidstillatelse,*
- c) søkeren er barn av parter som nevnt i bokstav a eller b, eller*
- d) søkeren er barn født i riket og søknad er fremmet innen ett år etter fødselen.*

Det kan gjøres unntak fra vilkåret dersom særlige grunner, herunder hensynet til familiens enhet, taler for det.

Kongen kan fastsette nærmere regler i forskrift.

Nåværende § 9 a blir ny § 9 b.

II

I lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) gjøres følgende endringer:

§ 40 annet ledd skal lyde:

Det er et vilkår for oppholdstillatelse etter første ledd at begge parter er over 18 år. Det er videre et vilkår at referanseperson som omfattes av § 40 a, fyller de der fastsatte vilkår.

Ny § 40 a skal lyde:

§ 40 a Krav til referansepersonen om fire års arbeid eller utdanning i Norge

Det er et vilkår for oppholdstillatelse etter § 40 at referansepersonen har arbeidet eller tatt utdanning i Norge i fire år, når referansepersonen har

- a) asyl, jf. § 28,*
- b) oppholdstillatelse etter innreisetillatelse som overføringsflyktning, jf. § 35 tredje ledd,*
- c) kollektiv beskyttelse i en massefluktsituasjon, jf. § 34,*
- d) oppholdstillatelse på grunn av sterke menneskelige hensyn eller særlig tilknytning til riket, jf. § 38,*
- e) oppholdstillatelse som familiemedlem, jf. §§ 40–53, eller*
- f) permanent oppholdstillatelse på grunnlag av tillatelsene nevnt i bokstav a–e, jf. § 62.*

Vilkåret i første ledd gjelder ikke når

- a) ekteskapet var inngått eller partene har unnfanget barn før tidspunktet for referansepersonens innreise i riket, eller*
- b) partene har inngått ekteskap eller unnfanget barn i Norge mens begge har hatt oppholdstillatelse.*

Det kan gjøres unntak fra vilkåret dersom særlige grunner, herunder hensynet til familiens enhet, taler for det.

Kongen kan fastsette nærmere regler i forskrift.

§ 41 skal lyde:

§ 41 Oppholdstillatelse for samboere

En søker som har levd i et fast og etablert samboerforhold i minst to år med en referanseperson som nevnt i § 40 første ledd, har rett til oppholdstillatelse når partene akter å fortsette samlivet.

En søker som ikke har levd i et fast og etablert samboerforhold med en referanseperson som nevnt i § 40 første ledd, har rett til oppholdstillatelse dersom partene har barn sammen og akter å fortsette samlivet. Bestemmelsene i § 40 a første, tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende, med mindre

- a) barnet ble unnfanget før tidspunktet for referansepersonens innreise i riket, eller*
- b) barnet ble unnfanget mens begge parter har hatt oppholdstillatelse i Norge.*

Oppholdstillatelse kan gis til en søker som ikke har levd i et fast og etablert samboerforhold med referansepersonen i minst to år, dersom partene venter

barn sammen og akter å fortsette samlivet. *Bestemmelsen i annet ledd annet punktum gjelder tilsvarende.*

Det er et vilkår for oppholdstillatelse etter denne paragrafen at begge parter er over 18 år og at ingen av dem er gift. Selv om en av partene er gift, kan det gis oppholdstillatelse hvis det har vært varige hindringer for å oppfylle dette vilkåret.

Kongen kan fastsette nærmere regler i forskrift.

§ 42 annet ledd skal lyde:

En søker som er barn under 18 år uten ektefelle eller samboer, har rett til oppholdstillatelse når én av foreldrene har oppholdstillatelse som nevnt i § 40 første ledd, med mindre hensynet til barnets beste talar mot det. Det er et vilkår at referansepersonen har foreldreansvaret, alene eller felles med den andre av foreldrene. Er foreldreansvaret felles, må samtykke foreligge fra den andre av foreldrene, med mindre dette er umulig å innhente, eller særlige grunner tilsier at oppholdstillatelse uansett bør gis. Dersom referansepersonen har flere enn én ektefelle, kan oppholdstillatelse bare gis til flere enn ett barn når de er

helsøsken. *Bestemmelsene i § 40 a første, tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende, med mindre*

- a) barnet ble unnfanget før tidspunktet for referansepersonens innreise i riket,*
- b) barnet ble unnfanget mens begge foreldrene har hatt oppholdstillatelse i Norge, eller*
- c) barnet er født i riket og søknad er fremmet innen ett år etter fødselen.*

§ 48 første ledd skal lyde:

Oppholdstillatelse med inntil seks måneders varighet kan gis til en søker som skal inngå ekteskap etter innreisen med en referanseperson som nevnt i § 40 første ledd. Det er et vilkår at begge parter er over 18 år. Bestemmelsene i § 40 tredje, femte og sjette ledd og § 40 a gjelder tilsvarende. Kongen kan fastsette nærmere vilkår i forskrift.

III

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

Oslo, i kommunal- og forvaltningskomiteen, den 12. mars 2009

Tore Hagebakken

leder

Per-Willy Amundsen

ordfører

